

[Mejdahl]

Disse omstændigheder har måske i særlig grad været med til at skærpe interessen for og opmærksomheden om den 19. alm. vurdering, som er den første almindelige vurdering, vi har haft i omtalte periode, altså perioden med lav rente og lav inflation, fordi der denne gang er gået seks år imellem vurderingerne. Tidligere tiders inflation har vel fået en og anden ejendomsbesidder til at ræsonnere som så, at inflationen snart ville indhente den stigning, som han måske nok syntes var for høj; sådan er det ikke mere.

Det er vel også første gang i mands minde, at en almindelig vurdering generelt set er lavere, end den foregående almindelige vurdering var. Det er kun i seks skyldkredse, at der har været en stigning i forhold til 18. almindelige vurdering, og disse stigninger er fra 2-4 pct. Jeg er fuldt opmærksom på, at der fra årsomvurderingen i 1991 til nu har været stigninger på fra 1-20 pct. i de enkelte skyldkredse. De ekstremt store stigninger, som kan skyldes fejl, ser jeg i denne forbindelse bort fra; dem må klageinstanserne tage sig af.

En del af utilfredsheden med den 19. almindelige vurdering hænger sandsynligvis også sammen med, at det umiddelbart er svært at forstå, at den 19. almindelige vurdering for 1992 stiger i forhold til den offentlige årsregulering for 1991, samtidig med at salgspriserne på fast ejendom i bedste fald er uændrede eller svagt vigende, men hvis man sammenligner den 19. almindelige vurdering med den 18. almindelige vurdering fra 1986, vil den 19. almindelige vurdering mange steder i landet være lavere; i nogle områder af landet er den 17-20 pct. lavere end i 1986.

Den 19. almindelige vurdering afspejler altså udmærket udviklingen i markedspriserne fra 1986 og frem til i dag, men derimod har de mellemliggende årsreguleringer efter en generel vurdering måske i nogle tilfælde været for lave, selv om der selvfølgelig findes en del tilfælde, som fraviger.

Når den 19. almindelige vurdering har givet anledning til utilfredshed og en del debat i medierne, hænger det naturligvis sammen med, at såvel ejendomsskatter som lejeværdi af egen bolig beregnes på grundlag af den offentlige vurdering. Det er altså ikke værdistigningen i sig selv, der er problemet for ejerne af fast ejendom – tværtimod – men derimod stignin-

gen i skatterne som følge af den. Der er mange boligejere, der bl.a. af de årsager, som jeg nævnte indledningsvis, føler stramningerne. Jeg vil i den anledning minde om, at Venstre lægger vægt på de foranstaltninger, som allerede er under forberedelse; her tænker jeg på de øgede lånemuligheder som følge af liberaliseringen af realkreditloven og tilskudsordningen til forbedringer, som vi gerne ser afløst af en fradragsordning, forudsat at vi kan opretholde en forenklet selvangivelse.

Venstre kan naturligvis ikke have noget imod, at værdien af fast ejendom stiger. Det er jo udtryk for en velstandsstigning og for, at efterspørgslen efter fast ejendom stiger. Venstre vil derimod gerne se på beskætningen af fast ejendom, og jeg skal ligesom statsministeren beklage, at aftalen med kommunerne på dette område ikke kunne overholdes. Skal den hidtidige model om frivillige aftaler have bærekraft i fremtiden, og det synes Venstre den skal, må det også være en forudsætning, at der er en høj grad af sammenhæng mellem aftale og resultat, og jeg håber også, at kommunerne under de drøftelser, der nu er indledt mellem regeringen og kommunerne om resultatet af kommuneaftalen fra i sommer, vil være enige heri; 4 mia. kr. i overskridelse er meget, det er også for meget.

I forlængelse heraf skal jeg sige, at Venstre gerne medvirker til at sænke det interval på mellem 6 promille og 24 promille, som kommunerne har at bevæge sig inden for. Der er ca. 100 kommuner, der har en grundskyldpromille på 6, og som derfor ikke kan sænke den yderligere efter de gældende bestemmelser, men vi ser gerne, at der bliver mulighed for slet ikke at opkræve kommunal grundskyld. Når det er sagt, skal jeg også tilkendegive, at vi i Venstre naturligvis er optaget af, at den offentlige vurdering er så omhyggelig og præcis som muligt. Det er vigtigt for os, når vurderingerne bruges som grundlag for at opkræve ejendomsskat og lejeværdi af egen bolig. Det dagsordensforslag, som vi er medforslagsstillere til, opfordrer da også regeringen til at forbedre den offentlige vurdering.

Den første pind i dagsordensforslaget er nødvendig, fordi der ved lovændringen i folketingssamlingen 1989-90 blev gennemført en midlertidig ordning med henblik på 19. almindelige vurdering pr. 1. januar i år.